

ΕΞΕΓΕΡΣΗ ΤΟΥ ΘΩΜΑ ΣΛΑΒΟΥ

- ΕΡΓΑΣΙΑ
- ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ
- ΝΕΡΑΝΤΖΑΚΗΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ
- ΜΠΑΛΑΣΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ

ΚΑΤΑΓΩΓΗ ΤΟΥ ΘΩΜΑ ΣΛΑΒΟΥ

- Ο Θωμάς ο Σλάβος ή Σκλαβηνός (760 - 823) ήταν Βυζαντινός στρατιωτικός και σφετεριστής του αυτοκρατορικού θρόνου. Γεννήθηκε στη Βορριοανατολική Μικρά Ασία, στην περιοχή της Χαλδίας (ανατολικό άκρο του Πόντου), πιθανότατα μεταξύ του 760 και του 770 μ.Χ. από φτωχή αγροτική οικογένεια σλαβικής καταγωγής.

ΠΟΡΕΙΑ ΖΩΗΣ ΤΟΥ ΘΩΜΑ ΣΛΑΒΟΥ

- Εντάχθηκε στο στρατό και γρήγορα ξεχώρισε κερδίζοντας αξιώματα. Συνδέθηκε με φιλία με τον Λέοντα Αρμένιο, μετέπειτα αυτοκράτορα Λέοντα Ε΄, ο οποίος είχε στενές φιλικές σχέσεις με τον επίσης αξιωματικό Μιχαήλ Τραυλό, μετέπειτα αυτοκράτορα Μιχαήλ Β΄. Το 803 τον συναντάμε υψηλόβαθμο αξιωματικό, πιθανώς τουρμάρχη, δηλαδή διοικητή μεραρχίας ή ταξιαρχίας, και υποστηρικτή του στασιαστή στρατηγού Βαρδανίου Τούρκου. Ο Βαρδάνιος προσπάθησε να ανατρέψει τον αυτοκράτορα Νικηφόρο Α΄, αλλά απέτυχε όταν ο Λέων ο Αρμένιος και ο Μιχαήλ Τραυλός τον εγκατέλειψαν και υποστήριξαν τον νόμιμο αυτοκράτορα. Για τα επόμενα 10 χρόνια, δηλαδή μέχρι και το 813, οι πηγές δεν ανάφερνται καθόλου στο Θωμά από τη λίμνη Γαζουρού.

Η ΑΙΤΙΑ ΓΙΑ ΤΟ ΚΙΝΗΜΑ ΤΟΥ ΘΩΜΑ ΣΛΑΒΟΥ ΚΑΙ ΟΙ ΠΡΩΤΕΣ ΕΝΕΡΓΕΙΕΣ

- Όταν ο φίλος του Λέων έγινε αυτοκράτορας το 813, τον απεκατέστησε ορίζοντάς τον τουρμάρχη των Φοιδεράτων στο Θέμα Αρμενιακών. Τα Χριστούγεννα του 820, αμέσως μετά την δολοφονία του Λέοντος από συνωμότες κατευθυνόμενους από τον Μιχαήλ, ο Θωμάς στασίασε κατά του νέου αυτοκράτορα Μιχαήλ Β'. Κέρδισε γρήγορα την υποστήριξη της συντριπτικής πλειοψηφίας των θεματικών στρατευμάτων της Μικράς Ασίας λόγω της συμπάθειας που έτρεφαν για τον Λέοντα Ε', της αντιπάθειάς τους απέναντι στον Μιχαήλ Β' και της καλής του φήμης ως αξιωματικού. Οικειοποιήθηκε τα χρήματα των δημοσίων ταμείων στο Θέμα Αρμενιακών και αλλού, συγκέντρωσε στρατεύματα και ξεκίνησε πορεία προς την Κωνσταντινούπολη. Στη συνέχεια, ήρθε σε συνεννόηση με τον χαλίφη Αλ Μαμούν και κέρδισε υποστήριξη, χρήματα και στρατεύματα από τους Άραβες, ενώ στέφθηκε από τον Πατριάρχη Αντιοχείας Ιώβ αυτοκράτορας με το όνομα Κωνσταντίνος

Η ΕΚΒΑΣΗ ΤΟΥ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ ΚΑΙ Η ΑΠΟΤΙΜΗΣΗ ΤΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ

- Σύντομα είχε κερδίσει με το μέρος του όλα τα θέματα της Μικράς Ασίας εκτός από τα θέματα Αρμενιακών και Οψικίου και βάδισε κατά της Κωνσταντινουπόλεως, η πολιορκία της οποίας άρχισε το Δεκέμβριο του 821. Η υποστήριξη του λαού της Πόλης προς τον Μιχαήλ, δύο ήττες του ισχυρού επαναστατικού ναυτικού από τα πλοία του αυτοκράτορα καθώς και μια καταλυτική ήττα από τους Βουλγάρους, οι οποίοι εξεστράτευσαν εναντίον του, κατόπιν συνεννόησης με τον Μιχαήλ, υπό την ηγεσία του Ομουρτάγ, οδήγησαν τον αρχικά πανίσχυρο Θωμά στην καταστροφή. Την άνοιξη του 823, η πολιορκία λύθηκε οριστικά κι ο Θωμάς κατέφυγε με τα απομεινάρια του στρατού του στην Αρκαδιούπολη. Τον Οκτώβριο του ίδιου έτους οι ίδιοι οι κάτοικοι της πόλης τον παρέδωσαν στον αυτοκράτορα Μιχαήλ Β'. Ο Θωμάς καταδικάστηκε σε ένα θάνατο μαρτυρικό. Ακρωτηριάστηκε στα χέρια και στα πόδια και στη συνέχεια ανασκολοπίστηκε. Το ίδιο τέλος είχε κι ο θετός γιος του, Αναστάσιος.

И ПѢВЪ О ФНА ДѢЖ. И ПѢЖЕ А И Н Д И Ц И М О X

ΟΙ ΣΥΝΕΠΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑ (ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΑ)

- Το κίνημα του Θωμά δεν μπορεί να ερμηνευθεί ως αμιγής λαϊκή εξέγερση και κοινωνική επανάσταση, αν και απέκτησε τέτοια στοιχεία και έπαιξαν ρόλο σε αυτό οικονομικοί και κοινωνικοί παράγοντες. Επρόκειτο περισσότερο για εμφύλιο πόλεμο, μια σύγκρουση μεταξύ νομιμότητας και σφετερισμού της εξουσίας, που επηρεάστηκε κυρίως από τις προσωπικές φιλοδοξίες και τα κίνητρα του στασιαστή, από τον ανταγωνισμό των βυζαντινών επαρχιών με την κεντρική εξουσία και την πολιτική της και από τη διαμάχη για τις εικόνες. Στον εμφύλιο πόλεμο ενεπλάκησαν και εξωτερικοί εχθροί της αυτοκρατορίας.

ΟΙ ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑ

- Οι συνέπειές της εξέγερσης ήταν αρνητικές σε πολλά επίπεδα. Εξελίχτηκε σε ένα σκληρό εμφύλιο πόλεμο που κράτησε περίπου τρία χρόνια, αποδυναμώνοντας το στρατό και το στόλο. Όλα αυτά είχαν άμεσες επιπτώσεις στην αμυντική πολιτική της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας, η οποία λίγο αργότερα δεν μπόρεσε να εμποδίσει την κατάληψη της Κρήτης από τους Άραβες της Ισπανίας, όπως επίσης και την εισβολή των Αράβων της Αφρικής στα βυζαντινά εδάφη της Σικελίας το 827. Ο ζωτικός χώρος της Μικράς Ασίας που ήταν εκτεθειμένος στον αραβικό κίνδυνο θα έπρεπε να προαστατευτεί πάση θυσία. Αντίθετα στα Βαλκάνια δόθηκε η δυνατότητα να υπάρξει μια προσέγγιση με τους Βούλγαρους. Σε οικονομικό και κοινωνικό επίπεδο, οι εκτεταμένες καταστροφές που σημειώθηκαν στις διάφορες περιοχές της αυτοκρατορίας και κυρίως τη Θράκη, λόγω της μακρόχρονης παραμονής μεγάλων μονάδων στρατού, των ενόπλων συγκρούσεων και των επιδρομών, αποδιοργάνωσαν την οικονομική ζωή και κοινωνική ζωή.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- http://vizantinonistorika.blogspot.gr/2013/06/blog-post_26.html
- https://el.wikipedia.org/wiki/%CE%98%CF%89%CE%BC%CE%AC%CF%82_%CE%BF_%CE%A3%CE%BB%CE%AC%CE%B2%CE%BF%CF%82